

HOTEL DE LA GARE

Een komedie in twee bedrijven

door

MARCEL VANDENMEERSCHE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOTEL DE LA GARE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MARCEL VANDENMEERSCHE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/041
ISBN 9789038517131

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 11 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4à8 dames – 3à7 heren – Figuratie)

CESAR DE SCHILDER, klusjeman:

HUGO DE ROVER, muzikant:

NICOLE DE BOEF, muzikant:

MADAM MARIAN, hoteleigenaar:

TINNE DE NIEUWE, kamermeisje:

WILFRIED DE DEKKER, kaasboer:

CELESTIEN BEDDEGENOODTS, kasboerin

SUS, politieagent:

WIS, politieagent:

KWIK, politieagent:

FLUP, politieagent:

HOTELGASTEN

De rollen van Sus, Wis, Kwik en Flup (bijnamen voor politiemensen) kunnen zowel door heren als door dames worden vertolkt.

De namen van Nicole en Hugo kunnen desgewenst worden aangepast.

DECOR

Een traditionele, recentelijk vernieuwde hotelkamer. In de rechterwand vooraan een ingebouwde kleerkast, achteraan een venster met een naar binnen toe draaiende rechtse vleugel, zonder kruk. Ervoor staat een tweetreden trapje met erop een verfpot. Ongeveer in het midden van de achterwand een rechtse, 180 graden naar binnen draaiende toegangsdeur. Aan de binnenzijde ervan een typische hotel-deurknop, aan de buitenzijde een codeslot en het, met slechts één schroef bevestigde, kamernummer 6. In de linkerwand vooraan de linkse toiletdeur en de badkamerdeur, achteraan tegen die wand een kleine frigo en een bureaumeubel met stoel. Rechts van de toegangsdeur, een tweepersoonsbed met omgewoelde lakens waarin een teddybeer zit verwikkeld. Boven het bed is er een legplank met erop links een telefoontoestel, rechts een kleine radio en de vensterkruk, ook twee nachtlampjes. Links van de toegangsdeur een zwaar ogende (kleer)kast. Links vooraan, twee zeteltjes en een salontafeltje. Rechts van de toegangsdeur een stopcontact en een schakelaar. Gemakshalve kunnen de schakelaars voor toilet en badkamer aan de binnenkant ervan worden verondersteld. Rondom het bed verfpotten, -kwasten, gereedschapstas met o.a. een elektrische schroevendraaier.

Het spiegelbeeld hiervan kan uiteraard ook.

EERSTE BEDRIJF

(De toegangsdeur staat breed open waardoor, aan de buitenzijde ervan, het loshangend kamernummer 6 zichtbaar is, achteraf blijkt dit een omgetuimelde 9 te zijn. Daglicht valt doorheen het openstaand raam naar binnen. Het zwakt geleidelijk af want later op de avond wordt het kamerlicht ontstoken. Het ganglicht blijft aan tot pag. 22 onderaan. Vooraleer het licht optrekt is er een fluitsignaal en het geluid van een vertrekkende trein te horen. Uit de radio schalt een muziekje, gevolgd door 'goeie morgen, morgen... Hugo en Nicole worden zichtbaar door de deuropening op de overloop, allebei met vioolkist of zo onder de arm, schrikken als Cesar begint te zingen en deinzen terug als de telefoon rinkelt. Cesar staat aanvankelijk buiten het raam te schilderen en doopt na even, door de raamopening, zijn borstel in de verfpot, daarbij zet hij zijn lijflied zingend/fluitend in: 'goeie morgen, morgen, goeie dag / blij dat ik je weer vanmorgen zag / goeie morgen, goeiemorgen, goeie dag iedereen / dank u wel dat ik er weer bij mag lopen, zingen dansen', doopt borstel in de verf en begint tweede strofe: 'de wereld is een schouwtoneel dat wij bespelen..., de telefoon rinkelt)

CESAR: *(klimt naar binnen, zet radio uit, neemt op)* Ja, madam Marian?

MARIAN: *(luid uit hoorn)* Zijt gij daar nu nog niet klaar? De lift is alweer kapot, direct repareren.

CESAR: *(houdt hoorn veraf als Marian spreekt)* Ja madam Marian maar ik moet eerst...

MARIAN: Doen, direct!

CESAR: Ja, madam Marian. Maar als ik daarvoor weer moet stoppen, raakt dat hier nooit af... hallo, hallo?... *(nog even in de hoorn, schudt er even mee)* Hallo?... Ja lap, alweer opgelegd, altijd van 't zelfde met dat mens, luistert nooit. Ik maak dat stukske hier eerst nog af en dan kijk ik wel eens naar dat oud roestig stuk ascenseur, die voldoet allang niet meer aan de normen van vandaag, ge kunt er amper met twee in! *(schildert, nog even verder)* Ik zal straks toch eerst nog moeten kakken zulle. *(herneemt stuk van zijn lijflied: 'goeie morgen, goeie morgen')*

HUGO: *(op, bekijkt nummer op deur, Nicole wacht op overloop)* Goeiedag!

CESAR: *(wrijft handen af aan vod, kijkt niet om)* Ha, meneer Deckers, 't is hier nog lang niet gereed. Gij zult nog wat moeten wachten in de lobby, misschien wel tot morgen. Haha, grapje hoor! Hoe is 't met madam Deckers? Ik heb Fiefieke nog niet gehoord!

HUGO: Heu... Fiefieke?

CESAR: *(kijkt om)* Hola, de verkeerde hond, ik bedoel de verkeerde kamer! Nieuw in Hôtel de la Gare zeker? Welkom, wie zijt gij als ik vragen mag?

HUGO: *(kijkt rond)* Heu... Hugo...

CESAR: Aangenaam. *(schudt Hugo de hand over het bed heen)* Ik ben Cesar, de schilderende klusser. Is Nicole er ook?

HUGO: Nicole, die is er ook, ja. Hoe weet gij dat? *(ruikt even aan zijn hand)*

CESAR: Ik weet alles, ik werk hier al jaren, ik heb juist nog aan u gedacht!

NICOLE: *(komt op, handdruk)* Ik ben Nicole, aangenaam. *(bekijkt hand en wrijft die stiekem proper aan haar vioolkist)*

CESAR: Kan ik u misschien helpen, Nicole? Wie of wat zoekt ge?

NICOLE: *(lonkt door venster)* Wij zoeken een vensterraam... met uitzicht en een bed.

CESAR: Dan zit ge goed in Hotel de la Gare, Nicole. *(wijst aan)* Alle vensters hier hebben een uitzicht en alle kamers een bed! Bovendien is er telkens ook een badkamer met lavabo en douche, een toilet, centrale verwarming en elektrische verlichting.

HUGO: We zochten kamer nr. 6 en dat is blijkbaar hier.

CESAR: Dan zijt ge verkeerd, mijnheer Hugo, het is hier de 9.

NICOLE: *(wijst naar cijfer)* Het lijkt me hier toch kamer nr. 6.

CESAR: Zoals ik al zei, dat ziet gij verkeerd, Nicole. Hier is het de 9!

HUGO: Het staat toch op de deur, 6!

CESAR: *(bekijkt cijfer op deur)* Dan ga ik dat arrangeren!

NICOLE: Hoe, jij gaat dat arrangeren?

CESAR: Met mijn schroevendraaier. *(neemt elektrische schroevendraaier uit tas, loopt naar deur, draait cijfer om maar het toestel weigert)* Oeps, vergeten op te laden.

NICOLE: Ha, zo doe jij dat, mijnheer Cesar.

CESAR: Ja, zo doe ik dat, tenminste als mijn machientje werkt! *(laat cijfer los zodat het terugvalt, stopt stekker van lader in stopcontact bij de deur)*

HUGO: Maar wij gaan daarmee niet akkoord, wij hebben, op aanraden van onze informant numero 1, telefonisch kamer 6 gereserveerd en wij willen die dus ook ter beschikking krijgen!

CESAR: Tja, ik heb nu echt weinig tijd voor een praatje. Die kamer hier raakt anders nooit klaar. Straks komt ons madam hier weer binnengestormd en ik moet dat raam nog verder schilderen, ook nog pleisteren en schilderen in de badkamer en dan opruimen, de vuilbakken en wasmanden buiten zetten, de flessen triëren, de nieuwe nog waarschuwen, koffers naar boven sleuren, de koelkast bijvullen,... nee dat laat ik beter die nieuwe doen. De lift is kapot, die kast daar naar beneden sleuren, dat zal langs de draaitrap moeten.

HUGO: Ja, dat hebben wij gedaan.

CESAR: Wat!... Hoe durft ge, de lift saboteren! En ik moet die dan repareren! Wie zijt gij eigenlijk?

HUGO: *(wijst richting Nicole)* Heu... Nicole De Boef en Hugo De Rover, muzikanten! Maar nee, ik bedoel dat we langs de trap naar boven zijn gekomen. De lift was al stuk. Maar wat zijt ge nu met die 6 van plan?

CESAR: De 6 in 9 veranderen en bevestigen met mijn elektroschroevendraaier, als die opgeladen is, zoals ik al zei! Dat is toch simpel!

HUGO: Tja, als ge het zo ziet... Ik bedoel, geraakt de 6, die dan 9 geworden is, klaar voor ons, tegen vanavond?

CESAR: Nee, dat zal niet gaan.

NICOLE: Ha nee, waarom niet, mijnheer Cesar?

CESAR: Omdat ik nog niet gereed ben met de 6, heu... de 9 hier Nicoleke. Ge zout u hier kunnen verongelukken en de verf is niet droog. Bovendien liggen meneer en mevrouw Deckers hier al. (*sluit een paar potten, gooit ze in de vuilbak*)

HUGO: (*kijkt verschrikt rond*) Liggen die hier al?

NICOLE: Waar?

CESAR: Maar nee, ze liggen hier nu nog niet, pas als het hier klaar is. Maar ik kan u wel zeggen dat er niet zo veel te zien is door dat raam. Het dorpsplein, de Delhaize, de kerk, twee cafés, het restaurant De Lachende Koe, wat klerenwinkels, woonhuizen en bomen en op het einde van de Stationsstraat, het station. Dat is al. Ho ja, ook nog vlakbij dat sullig museum 'Van Alles Wat'.

HUGO: 'Van Alles Wat', zegt ge? Dat interesseert ons wel. Wat voor museum is dat, mag ik eens kijken?

CESAR: Doe maar, wel opletten voor mijn spullen en het raam is pas geveerd!

HUGO: (*kijkt uit het raam en blijft nog een hele tijd de omgeving afspeuren*) Een plat dak, dat valt mee, ook boven het museum. Mooi vergezicht van hieruit.

NICOLE: Wat wordt er tentoongesteld in het museum?

CESAR: Lijk de naam zegt, van alles wat zeker? Ik ben er nog niet binnen geweest. Ik ga veel liever met mijn zonen naar Paira Daiza (*letterlijk uitgesproken*), wilde beesten bekijken.

NICOLE: Paira Daiza, (*correct uitgesproken*) bedoelt ge?

CESAR: Dat is toch wat ik zei! Voor mij geen stinkend museum.

HUGO: Ge weet dus niet wat er zoal te zien is in dat museum?

CESAR: Nee, veel rommel denk ik. Maar het moet wel iets speciaals zijn nu, want 's nachts staat er een bewaker voor de deur, die er wel wat zijn voeten aan vaagt. Als het goed donker is sluipt die weg... en kunt ge raden naar waar?

NICOLE: Nee...

CESAR: Naar hier!

HUGO: Naar hier?

CESAR: (*wijst*) Nee, naar hieronder.

HUGO: Ha ja? Wat is er hieronder?

CESAR: De nummer 1.

NICOLE: De numero 1 hieronder, dat kan toch niet, hè Hugo!?

CESAR: Ik zeg u dat de 1 daar is en al lang. Ik zal het toch wel weten zeker! Ik werk hier al jaren.

NICOLE: Hoe komt die daar?

CESAR: Langs de achterdeur.

HUGO: Langs de achterdeur?

CESAR: Jawel. Ik zit 's avonds aan de balie...

NICOLE: zijt gij advocaat?

CESAR: Nee, waarom vraagt ge dat?

NICOLE: Heu, uit belangstelling...

CESAR: Ik zei, ik zit dan beneden aan de balie...

HUGO: Ja en dan?...

CESAR: Wel, ik zie hem dan voorzichtig naar de 1 sluipen.

HUGO: Waarom sluipt hij waar naartoe?

NICOLE: Naar hier vlak onder. Komt de numero 1 ons controleren? Dat is straf!

HUGO: Snapt ge het dan nog niet. De bewaker sluipt naar kamer nummer 1 hieronder, om van daaruit over 't museum te waken, lekker warm.

CESAR: Bijlange niet, er is daar geen uitzicht op dat museumke, het is daar volledig toe gebouwd. De uitkijk van de 1 is op de tuin! Maar daar ligt een knappe, man!

NICOLE: Ha zo, een knappe man, in de tuin? Interessant!

CESAR: Maar nee bij god, een knappe, een vrouw ligt er in kamer nummer 1! Man, man, wat een stuk. Als ik aan de balie zit en zij zo parmantig voorbij trippelt, kan ik mijn ogen niet van haar derrière afhouden. *(vertelt dit met de nodige gebaren)*

HUGO: En uw pollen?

CESAR: Die wel. Ik ben spijtig genoeg getrouwd en ik heb 3 zonen.

NICOLE: En waar gaat die knappe dan naartoe?

CESAR: Naar de nummer 1, daar ligt ze.

NICOLE: Ja, nu begrijp ik het!

CESAR: Daar twijfel ik toch wel aan!

MARIAN: *(nog in de gang)* Waar zit die klutser nu?

CESAR: *(met een zucht, wist zweet met vod vol verfvlekken van voorhoofd, schiet weer in actie want hoort Marian aankomen)* Ik moet nu voortdoen, ons madam Marian komt er aan!

HUGO: Kom, we gaan gauw. *(gebaart naar Nicole dat ze er van onder gaan muizen maar stuiten op Marian)*

MARIAN: *(stormt binnen)* Cesar, waar zijt ge? Ho, sorry hoor muzikanten. Jullie zijn blijkbaar verkeerd gelopen, 't is hier kamer 9. Jullie hebben kamer nummer 6 gereserveerd en dat is beneden. Ja, ik zie het al. Die klusser heeft dat nummer nog niet bij gegeven. Cesar, direct doen, zo lopen de mensen verloren. De 6 is speciaal geluiddicht gemaakt voor repeterende muzikanten en zo. Zelfs als er daar zou geschoten worden, zou er buiten niets te horen zijn. Ik wijs jullie waar het is, langs de trap, de lift doet het even niet. Direct repareren, Cesar!

HUGO: Doe geen moeite mevrouw, we kwamen al langs de trap naar boven. Maar door die nummerwissel is er een misverstand en hebben we niet de verwachte kamer, we willen graag deze kamer.

NICOLE: ja, voor het uitzicht, mevrouw. We zijn niet van plan om hier de komende dagen muziekinstrumenten te bespelen.

HUGO: En we gaan hier waarschijnlijk ook niet schieten!

MARIAN: Dan hebben we een probleem, dank zij de klusser daar!

CESAR: Ja maar, madam Marian, mijn batterij staat plat, anders...

MARIAN: Dat is dan al van deze morgen vroeg dat uw batterij plat staat. Slaap wat meer, boemel wat minder. Zo te zien hebt ge de hele dag nog niets uitgespookt! Sorry mevrouw, mijnheer, ik kan jullie deze kamer echt niet aanbieden, aangezien de familie De Decker, die hier regelmatig logeert, ze al langer gereserveerd heeft. Kamer 6 is alles wat nog overblijft en die ziet uit op onze lieflijke tuin. Ik kan ze u wel laten aan dezelfde voorwaarden als deze kamer, normaal is ze duurder.

CESAR: Dedju! *(heeft intussen verf gemorst, hurkt neer en gaat poetsen)*

NICOLE: Wat denk jij, Hugo?

HUGO: Tja, als er dan niets anders opzit, wat vindt gij ervan Nicole...?

NICOLE: Het is wel een tegenslag, we zullen het dan toch maar riskeren, mevrouw.

MARIAN: Het is Marian, alom bekend als madam Marian van Hôtel de la Gare. Het spijt me oprecht. Vraag de codesleutel maar aan de balie beneden. Cesar, de klusser hier, zorgt voor de rest van uw...

HUGO: Nee, nee, dat hoeft echt niet. *(af)*

NICOLE: Dat klaren we zelf wel. Goiedag nog. *(af)*

MARIAN: Cesar, ... *(merkt niet op dat Cesar aan de andere kant van het bed de vloer poetst)* Cesar, waar zit gij nu weer?

CESAR: Hier, madam Marian.

MARIAN: Ha daar. Tjonge, heb ik u al geen duizend keer gezegd er een plastic lap onder te leggen?

CESAR: *(recht)* Ja maar, madam Marian, ik was er juist een goeie lap op aan 't geven, toen ik efkens drupte.

MARIAN: Altijd weer gij met uwe druiper! Schudt uwe borstel wat beter af! *(kijkt kamer rond)* Ik heb u gisteren al gezegd dat die kast daar weg moet. Meneer De Decker wil ze niet meer zien. De vuilbakken en wasmanden moet gij ook nog verslepen, de flessen sorteren en die lift is nog altijd kapot, direct doen!

CESAR: Die vuilbakken en wasmanden, kan de nieuwe dat niet?

MARIAN: Nee, de nieuwe mag dat niet doen. Ik heb haar aangenomen om de kamers te doen. Schilderen, pleisteren, kasten, liften, vuilbakken, flessen, koffers, nummers en andere klusjes, dat is allemaal voor de klusser. Niet voor de nieuwe. Kent gij haar misschien?

CESAR: Wie?

MARIAN: De nieuwe, Tinne De Nieuwe. Die heeft er al direct een lap op gegeven! Van na de middag al 8 kamers heel netjes gedaan en ze gaat hier zo beginnen. De De Deckers hebben hun valiezen al afgeleverd in de lobby, haal die direct naar boven. *(wijst naar raam)* Ge zijt daarboven nog een streep vergeten, ge zijt niet alleen lam maar nog blind ook! Verbeter dat direct en maak dat ge hier buiten zijt met uw stinkpotten en kuis dat beter op daar op het nieuw voltapijt.

CESAR: Direct madam Marian. Ik moet nu wel eerst dringend naar 't WC. Heu... en die nieuwe Tinne heb ik nog nooit gehoord of gezien. Is 't een knappe? *(wil richting toilet)*

(Door de deuropening is te zien hoe Tinne de overloop van links naar rechts passeert met een volgestouwde dienstkar)

MARIAN: Nee, niets van, eerst bakken, dan kakken! En vergeet dat gordijn daar niet

op te hangen. (af)

CESAR: Zeker niet madam Marian. Het zit in die kast daar. *(kruipt tegen zijn zin met bijna lege pot op stoel)* Komt in orde madam... de slaven drijfster.

MARIAN: *(terug op)* Wat zegt ge daar Cesaaar?

CESAR: Niets, niets, heu... ha ja, avondpleister, ja pleister dat hier 's avonds wat loskomt.

MARIAN: Arrangeer dat en kuis dan uw schup af, seffens valt hier nog iemand over uwe bro! (af)

CESAR: Ik vlieg al Madam Marian..., wel op 't gemak...

TINNE: *(komt, na even, laverend op, armen volgestapeld met lakens, dekens, kussens tot boven haar hoofd, niest, struikelt en komt op haar buik op het bed terecht)* Oeieoei!

CESAR: *Tuimelt bijna van stoel, laat verfpot los. Aieaai! (probeert dan Tinne uit haar netelige positie te bevrijden)* Maar meiske toch, zo gaat ge u nog eens verongelukken. Hebt ge u zeer gedaan? Ge moet hier alles op 't gemak doen!

TINNE: *(recht, wrijft over pijnlijke arm, fatsoeneert kleren, raapt bedlinnen_bijeen)* Het is niet erg. Sorry, ik ben bekaf. De madam hier zei me dat alles hier snel, snel moet gebeuren en ik kan niets half en half doen. Ik heb er nog drie te gaan en de gasten zijn er al!

CESAR: Niets van, hier gaat kakken voor bakken, wat madam ook kwekt! Gij zijt de nieuwe hè?

TINNE: Ja, de nieuwe, Tinne De Nieuwe, kent gij mij misschien ergens van? *(begint ijverig bedlinnen af te halen en door nieuw te vervangen, komt daarbij tussen de bro! van Cesar terecht)*

CESAR: Pas op dat ge daar niet valt en ik heb dat raam juist geverfd. Maar nee, ik ken u nog niet. Gij zijt dus de nieuwe die de kamers komt doen?

TINNE: Dat ziet ge toch. Tinne De Nieuwe, dat is mijn naam, aangenaam. *(hand- druk)* En gij zijt?...

CESAR: *(houdt intussen de hand te lang vast)* Ha, ik snap het, gij zijt de nieuwe Tinne De Nieuwe. Cesar De Schilder is mijn naam, heel aangenaam!

TINNE: *(trekt hand terug)* Ook wel een toepasselijke naam, De Schilder!

CESAR: Bijlange niet. Ik wil zeggen, ik schilder niet.

TINNE: Ha nee?

CESAR: Ja, ik schilder hier wel natuurlijk maar niet als schilder.

TINNE: Ha ja? Ik snap het niet meer.

CESAR: Ik ben Cesar De Schilder maar ik ben geen schilder. Ik ben klusser hier in het hotel en schilder hier dus af en toe en nu stink ik er ook naar. Ze noemen mij hier Cesar de klusser.

TINNE: Trek het u niet aan Cesar, 't is de verse verf hier. *(ruikt aan hand, werkt naarstig verder)*

CESAR: Ik ruik dat zo niet meer. Ik moet toch mijn handen wassen, op 't gemak. *(loopt richting toilet maar draait zich om)* Zeg Tinne, gij zijt toch niet van ijzer of zo?

TINNE: Ha nee, eigenlijk heet ik Bertine maar iedereen noemt me Tinne en dat ik niet

van tin maar van vlees en bloed ben zal ik u direct eens laten zien. (*plaatst haar been verleidelijk op het bed en schort haar rok op waardoor een bloedende wonde op haar dij zichtbaar wordt*) Voilà!

CESAR: (*trekt zijn ogen open, komt naderbij, bestudeert wonde*) Amaai, ge hebt gelijk. Volgens mij moet gij dringend genaaid worden. Hoe zijt ge daaraan gekomen?

TINNE: In kamer 6 beneden.

CESAR: (*verontwaardigd*) Wat zegt ge, hebben die muzikanten u zo toegetakeld? Ik zal er direct eens gaan mee klappen, zie!... Die zagen er al zo verdacht uit.

TINNE: Muzikanten?... Maar nee, ik heb me geschamd aan de resort van het bed daar. Dat zult ge daar toch rap moeten repareren, klusser Cesar!

CESAR: Zeg, begint gij me nu ook al op te jagen!? Wat ik nog wou zeggen, Tinne De Nieuwe, ge laat die dingen beter niet aan de mannelijke klanten hier zien. Ik verwittig altijd de nieuwe hier als ze beginnen, want voor dat ge het weet, hebben ze u te pakken.

TINNE: Te pakken?

CESAR: Awel ja, dat komt hier aan met vrouw of lief om de huwelijksverjaardag of zo te vieren, het is te zeggen, de getrouwden toch hè en zitten zo onder de rokken.

TINNE: Van hun vrouw of lief, dat is toch niet erg.

CESAR: Maar nee, onder die van de nieuwe.

TINNE: Van mij?

CESAR: Ja, en zo zijn ze allemaal, de mannen hier.

TINNE: Allemaal?

CESAR: Ja, of bijna allemaal. Ik niet, ik ben wel klusser maar geen kusser, ik heb vrouw en vier zonen. Maar moest ge weten hoe dikwijls ik die gasten uit de klauwen van Marieke heb moeten halen, (*denkt even na*) of was het anders om?

TINNE: Van Marieke, uw vrouw?

CESAR: Maar nee, van Marieke, de oude, die hier voor u de nieuwe was, op de kamers. Mijn vrouw heet Justine. Die komt hier niet. Ik wil maar zeggen dat ge u moet verdedigen tegen die vieze venten, op uw strepen staan.

TINNE: Op mijn strepen? Hoe doe ik dat?

CESAR: Dat is bij manier van spreken. Ik wil zeggen, als ze beginnen te foefelen, dan moet ge iets luid roepen, zoiets van Cesar, heu... toe mie, dan kom ik u redden.

TINNE: Cesar, toe mie, is dat niet wat vulgair? Begrijp ik wel wat gij bedoelt?

CESAR: Ik hoop van wel. 't Is Engels van die vrouwenbeweging, de Dolle Mina's of zo. Ik kom dan afgestormd, haal mijn rechtse boven en pataat! (*ondersteunt dit met gebaren*)

TINNE: (*zelfde gebaren, verkneukelt zich*) Pataat ja, oh dat wil ik wel eens meemaken! (*werkt dan naarstig verder*)

CESAR: (*verbaasd*) Ha ja...? Zo zijn die mannen!... En hun vrouwen, dat is nog erger, commanderen, commanderen! Cesar doe dit, haal dat, kuis dat op... We hebben hier vorige keer wat meegemaakt met Fiefieke, de lieveling van de De Deckers. Speels, dat wel maar nu zo dement als een staldeur. En ik was de klos natuurlijk, hier een plaske in een hoek, daar een kakske op de tapis-plain, allemaal voor mijn

rekening! Als ge niet oplet zit die straks ook onder uw rok! Ik heb de kamer speciaal moeten herschilderen en het tapijt moeten vernieuwen. Straks heb ik weer mijn handen vol stront en als ze hier vertrekken kan ik herbeginnen met pleisteren en schilderen en wat weet ik al! En dan die mannen, die staan u dan nog in uw gezicht uit te lachen. Ik zal u eens iets vertellen. Zo was er een keer een schilder, zo een die schandlappen en zo op doek kladdert. Cesar, zegt die tegen mij, gij hebt een karakteristieke kop.

TINNE: Allee zeg, een karakteristieke kop!... En wat wil dat zeggen?

CESAR: Dat weet ik niet zo goed maar ik heb die toch een goeie pataat in zijn smoel gedraaid. Hij had direct een karakteristieke kop.

TINNE: *(gebaart)* Pataat! Groot gelijk en wat deed hij dan?

CESAR: Ja, die is natuurlijk gaan klagen bij de madam. Ik ben dan wel buiten gevlogen.

TINNE: Maar ge zijt toch terug aangenomen?

CESAR: Ja, hier wel maar in 'Hotel Au Soleil' lag ik buiten. Nu moet ik wel direct op mijn gemak naar 't gemak en dan ga ik op 't gemak de vuilbakken buiten sleuren en kijk ik misschien eens naar die zotte lift. *(af toilet, licht aan, deur dicht)*

TINNE: *(heeft naarstig verder gewerkt, vindt plots een teddybeer, geeft hem een vlug kusje)* Hé gij, wat ligt gij hier rustig tussen mijn lakens lekker te slapen. Gij zijt een echt schatje.

MARIAN: *(komt binnengestormd)* De Nieuwe, is dat hier nu nog niet gereed? Wat staat gij daar dat speelgoed af te likken?

TINNE: Hij is toch zo lief, madam Marian.

MARIAN: Doe die vuiligheid weg en werk door. De De Deckers zitten te wachten. Waar zit de klusser?

TINNE: Cesar de klusser zei dat hij de vuilbakken ging buiten zetten, madam Marian en naar de lift zou kijken.

MARIAN: Ha goed. Als ge hem ziet, zeg hem dat hij direct de zware valiezen van de De Deckers naar boven sleurt. Het zijn heel goede klanten, het moet hier blinken als een juweel, ze zitten beneden op hete kolen. En gij, De Nieuwe, haast u, er staan nog drie kamers op u te wachten. De klanten komen er zo meteen aan. Moet ik nu altijd alles zelf doen! *(verontwaardigd af)*

TINNE: Ja, ik vlieg al Madam Marian..., wel op 't gemak nu, 't wordt zweefvliegen, op hete kolen of niet. Op hete kolen gaan zitten..., wie doet dat nu? *(staat nu met rug naar toegangsdeur, probeert met borstel ergens hoog een spinnenweb te vangen)*

WILFRIED: *(verschijnt in deuropening, overschouwt de situatie, sluit voorzichtig de deur, sluipt naar Tinne toe, legt handen over haar ogen)* Koekoek, raden, wie is het?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TOONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze